

deregivelse er begrænset til det, der skønnes relevant og nødvendigt for at kunne afsløre, forebygge eller efterforske den pågældende lovovertrædelse eller kriminelle aktivitet.

2.2.5. Efter *artikel 10, stk. 1*, kan medlemsstaterne afvise at videregive oplysninger og efterretninger, hvis der er faktuelle grunde til at antage, at videregivelsen vil kunne skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser, bringe en igangværende efterforskning eller efterretningsoperation i fare eller bringe enkeltpersoners sikkerhed i fare. Medlemsstaterne kan ligeledes afvise videregivelse, hvis videregivelse af oplysningerne vil stå i klart misforhold til eller være irrelevant for det angivne formål.

Artikel 10, stk. 2, fastsætter, at medlemsstaterne kan afvise at videregive oplysninger, der vedrører en lovovertrædelse med en strafferamme på op til 1 års fængsel i henhold til den anmodede medlemsstats lovgivning.

2.3. Databeskyttelse og fortrolighed

Det følger af *artikel 8, stk. 2*, at anvendelse af oplysninger og efterretninger, der er blevet udvekslet direkte eller bilateralt, er underlagt de nationale bestemmelser om databeskyttelse i den modtagende medlemsstat. Oplysningerne skal således undergives de samme regler, som hvis oplysningerne var blevet indsamlet i den modtagende medlemsstat. Behandling af personoplysninger skal bl.a. ske i overensstemmelse med Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger samt – for de medlemsstater der har ratificeret den – til lægsprotokollen hertil af 8. november 2001 om tilsynsmyndigheder og grænseoverskridende dataudveksling.

Efter *artikel 8, stk. 3*, må udvekslede oplysninger og efterretninger kun anvendes af de kompetente retshåndhævende myndigheder til de formål, hvortil de er blevet meddelt i overensstemmelse med rammeafgørelsen, eller med henblik på forebyggelse af umiddelbare og alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed. Brug af oplysningerne til andre formål er kun tilladt med forudgående samtykke fra den medlemsstat, der har meddelt oplysningerne, og er underlagt den nationale lovgivning i den modtagende medlemsstat.

I medfør af *artikel 8, stk. 4*, kan medlemsstaterne i forbindelse med videregivelse som udgangspunkt pålægge betingelser med hensyn til anvendelsen af bestemte oplysninger og efterretninger samt rapportering om resultatet af den efterforskning mv., der har fundet sted.

Artikel 9 fastslår, at medlemsstaterne skal behandle alle oplysninger og efterretninger med den nødvendige fortrolighed. Med henblik herpå skal de kompetente retshåndhævende myndigheder i overensstemmelse med deres nationale lovgivning sikre, at alle videregivne oplysninger og efterretninger, der er klassificeret som fortrolige, også behandles fortroligt.

3. Gældende ret

Dansk lovgivning indeholder ikke en udtrykkelig generel regulering af danske retshåndhævende myndigheders videregivelse af fortrolige oplysninger til andre landes myndigheder. Om videregivelse af fortrolige oplysninger kan finde sted vil derfor som udgangspunkt bero på de almindelige regler om tavshedspligt.

Det er i administrativ praksis almindeligt antaget, at regeringen inden for de rammer, der følger af grundloven, kan indgå overenskomst med fremmede stater, som bl.a. indebærer, at den danske stat i et vist omfang er forpligtet til at videregive visse fortrolige oplysninger til udenlandske myndigheder. I det omfang en sådan international aftale er indgået, vil videregivelse af fortrolige oplysninger til opfyldelse af den pågældende internationale forpligtelse ikke være uberettiget i relation til de almindelige regler om tavshedspligt. Det må endvidere antages, at danske myndigheder i et vist omfang er berettiget til – f.eks. som et led i mere uformelt samarbejde – at videregive fortrolige oplysninger til brug for andre landes myndigheder.

Det er næppe muligt generelt at angive, hvornår en sådan videregivelse må anses for berettiget. Ved den konkrete vurdering af videregivelsens berettigelse må der lægges vægt på formålet med videregivelsen, herunder om videregivelse er af betydning for, at den danske forvaltningsmyndighed kan varetage sine forvaltningsopgaver, eller til varetagelse af danske interesser i øvrigt. I den forbindelse vil det bl.a. indgå, om videregivelse sker som led i et gensidigt samarbejdsforhold og dermed i denne forstand også til varetagelse af danske interesser. Herudover må der lægges vægt på forholdene i modtagerlandet, herunder hvordan de fortrolige oplysninger i praksis må antages at blive anvendt i det pågældende land. Der må også lægges vægt på, hvilken karakter de pågældende oplysninger har, herunder risikoen for at oplysningerne eventuelt misbruges.

Ved vurderingen af, om fortrolige oplysninger kan videregives til udenlandske myndigheder, vil der endvidere kunne søges vejledning i bl.a. forvaltningslovens § 28 (om videregivelse af oplysninger til en anden dansk forvaltningsmyndighed) og – i det omfang